

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Citroën Commerce GmbH

κατά

Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Διατακτικό

Το άρθρο 3 της οδηγίας 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 και το άρθρο 2, στοιχείο α', αυτής, έχει την έννοια ότι τα έξοδα μεταφοράς αυτοκινήτου οχήματος από τον κατασκευαστή στον πωλητή τα οποία επιβαρύνουν τον καταναλωτή πρέπει να περιλαμβάνονται στην τιμή πώλησής του εν λόγω οχήματος η οποία αναγράφεται σε διαφήμιση του εμπόρου, όταν, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της διαφήμισης αυτής, ο καταναλωτής την προσλαμβάνει ως προσφορά για το εν λόγω όχημα. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει αν πληρούνται όλα αυτά τα στοιχεία.

(¹) EE C 462 της 22.12.2014.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Ιουνίου 2016 [αίτηση του
Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] —
Ποινική δίκη κατά Piotr Kossowski**

(Υπόθεση C-486/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρα 54 και 55, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 50 — Αρχή *ne bis in idem* — Παραδεκτό ποινικών διώξεων σε βάρος κατηγορουμένου σε ένα κράτος μέλος μετά την περάτωση της ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε σε βάρος του σε άλλο κράτος μέλος από την εισαγγελία χωρίς λεπτομερή ανάκριση — Μη εξέταση της υποθέσεως επί της ουσίας)

(2016/C 335/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Piotr Kossowski

παρισταμένης της: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Διατακτικό

Η αρχή *ne bis in idem*, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 54 της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι διάταξη της εισαγγελικής αρχής περί πάυσεως της ποινικής διώξεως και περατώσεως, χωρίς την επιβολή κυρώσεων, της σε βάρος ενός προσώπου ανακριτικής διαδικασίας, η οποία είναι απρόσβλητη με την επιφύλαξη της εκ νέου κινήσεως της ανακριτικής διαδικασίας ή της ανακλήσεως της διατάξεως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αμετάκλητη απόφαση, κατά την έννοια των εν λόγω άρθρων, όταν από την αιτιολογία της προκύπτει ότι η διαδικασία περατώθηκε χωρίς να διεξαχθεί λεπτομερής ανάκριση, ένδειξη για τη μη διεξαγωγή της οποίας αποτελεί η μη ακρόαση του παθόντος και ενός πιθανού μάρτυρα.

(¹) EE C 16 της 19.1.2015.